

der inde med, repræsenterer ikke en objektiv sagkyndig indsigt.

Miljøreguleringens hovedformål er at styre udviklingen i retning af nogle overordnede samfundsmæssige målsætninger. De spørgsmål, der ikke kan afgøres tilfredsstillende ved en faglig, teknisk behandling i Miljøministeriets styrelser, er politiske spørgsmål, og de bør derfor også afgøres af et politisk sammensat organ.

Der er i dag urimelige begrænsninger i, hvem der er klageberettigede. Kommunalbestyrelsesmedlemmer er blevet forhindret i at klage over en kommunalbestyrelsesbeslutning, selv om det i flere tilfælde har vist sig, at mindretallet havde ret. Og borgergrupper er blevet accepteret som klageberettigede af Miljøstyrelsen, hvorefter de bliver afvist af Miljøankenævnet. Der er behov for en betydelig liberalisering i klageadgangen.

Med de forbedringer, der i foråret 1986 blev indført i miljøbeskyttelseslovens formålsbestemmelse, er der ikke tvivl om, at det er Folketingets ønske, at hensynet til miljøet skal opprioriteres. Derfor er der også grund til at tilpasse klagereglerne.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Forestillingen om, at der skal være mulighed for at få en sag prøvet ved en anden instans, er dybt rodfæstet i dansk retstradition. Og samtidig giver anden instans behandling en afgørende mulighed for fra mere centralt hold at påvirke indholdet af afgørelserne på området. Udgangspunktet er derfor et to instans system med mulighed for at klage én gang.

Miljøstyrelsen sidder inde med den fornødne tekniske faglige viden, og styrelsen fungerer under miljøministerens ansvar. Derfor er det naturligt, at Miljøstyrelsen bliver klageinstans for langt de fleste miljøsager. Det må også tillægges betydning, at Miljøstyrelsen har en tæt føling med den sagsbehandling, der foregår i første instans.

Forslagets hovedregel er, at afgørelserne kun skal kunne indbringes for én klageinstans.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at enkelte afgørelser er af en så principiel karakter, at det bør være muligt at fravige hovedprincippet om kun to behandlinger, således at Miljøankenævnet kan komme ind i billedet. Efter forslaget skal Miljøankenævnet selv afgøre, hvorvidt sagen er af en så principiel betydning, at nævnet bør tage sagen op.

Ad 2

Afgørelserne i 1. instans (typisk kommuner/ amtskommuner) er som oftest truffet af politiske organer, fordi de er bedst egnede til at foretage afvejninger af modsatrettede interesser. Den absolut sidste instans bør derfor også være et politisk sammensat organ, fordi det vil være bedst egnet til at foretage det nødvendige helhedsskøn, og afgørelserne vil hermed få en betydelig autoritet. Afgørende herfor er tillige, at afgørelserne følger det politiske flertal i Folketinget og befolkningen.

Ad 3

De eksisterende regler i miljøbeskyttelsesloven m.fl. skaber en betydelig usikkerhed om klageadgangens rækkevidde. Der er ingen særlige grunde til at begrænse gruppen af klageberettigede i miljøsager, og de eksisterende regler har utvivlsomt været til skade for miljøhensynet.